

بررسی تأثیر آموزش برنامه ریزی شده و نوشتاری بر اضطراب بیماران سیستم اسکلتی

عضلانی در سال ۱۳۹۴

دکتر کاظم قائمی^۱

۱. عضو هیئت علمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، بیرجند، ایران

زمینه و هدف: اضطراب و افسردگی به عنوان مهم ترین عارضه ناشی از جراحی در نظر گرفته می شود. با توجه به اهمیت کاهش اضطراب در بیماران کاندید عمل جراحی روش های مختلفی بدین منظور انجام می گیرد که یکی از این روش ها آموزش به بیمار است، این مطالعه با هدف تأثیر آموزش برنامه ریزی شده و نوشتاری بر اضطراب بیماران سیستم اسکلتی عضلانی قبل از عمل انجام شد.

مواد و روش کار: در این مطالعه ۹۰ بیمار کاندید عمل جراحی به صورت تصادفی ساده در ۳ گروه آموزش برنامه ریزی شده، نوشتاری و شاهد قرار داده شدند. همه بیماران پرسش نامه ۴۰ سوالی اضطراب اشپیل برگر را پاسخ دادند و سپس در دو گروه آموزش برنامه ریزی شده و نوشتاری مداخله انجام شد. سپس مجدداً ارزیابی میزان اضطراب بیماران بعد از آموزش در سه گروه مورد مطالعه انجام شد. به منظور تجزیه تحلیل داده ها علاوه بر محاسبه میانگین و انحراف معیار از آزمون تی مستقل و واریانس استفاده شد.

یافته ها: نتایج نشان داد که بین میانگین اضطراب بیماران در قبل از آموزش تفاوت وجود ندارد ($P>0/05$). اما بین میانگین اضطراب بیماران در پس آزمون در سه گروه تفاوت وجود دارد ($P<0/05$). و با مقایسه میانگین مشخص شد که میانگین اضطراب کل در دو گروه گفتاری و نوشتاری بعد از آموزش کاهش داشته است و نشان از تأثیر این آموزش بر اضطراب بیماران دارد.

نتیجه گیری: با توجه به این که پرستاران نقش مهمی را در بررسی و تسکین اضطراب بیماران دارند و نسبت به سایر افراد تیم درمانی وقت بیشتری را با بیماران تحت عمل جراحی سپری می کنند، بنابراین باید روش آموزش برنامه ریزی شده را مورد توجه قرار دهند تا بتوانند حمایت موثری جهت کاهش اضطراب قبل از عمل بیماران داشته باشند.

کلید واژه ها: آموزش نوشتاری، آموزش برنامه ریزی شده، اضطراب